Monika gre v Bruselj

Borut Marter

2019
Begunje na Gorenjskem

OSEBE

MONIKA

SV. PETRA – Monikin angel varuh

FRANC – Monikin fant

JOŽA – predsednik gasilskega društva

MARTA - predsednica Krajevne skupnosti

ŽUPNIK

EU INŠPEKTORKA

PACIENT št. 1,2 / VAŠČANI

MED NORCI

Monika sedi za pisalno mizo v nekoliko socialistično opremljeni sprejemni pisarni Begunjske norišnice in tipka. V sobo vstopi pacient št.1.

PACIENT ŠT. 1 *(na ves glas in povsem iz sebe)*: PET HRENOVK SO MI SPET DALI ZA KOSILO !!!! Kako za božjo voljo so mi lahko dali spet pet hrenovk za kosilo, saj sem jim že stokrat rekel, da jaz lahko pojem le štiri hrenovke. Štiri je ja parno število, od štirih hrenovk človeku ne more postati slabo tudi če je katera od hrenovk pokvarjena. Če pa jih človek dobi pet, kar je eno od najnevarnejših Fibonačijevih števil…ste to vedeli, da je že izgovoriti številko pet praktično tako nevarno kot se igrati Človek ne jezi se z Jackom razparačem… *(se sesede na tla in se začne tresti ter nekaj momljati sam predse)*

MONIKA *(malo utrujeno in nejevoljno)*: Pa kakšne hrenovke za božjo voljo ?! Kaj pa jaz morem, če ste dobili pet hrenovk za kosilo. A vam izgledam kot kuharica?? Povejte v kuhinji, da pač nočete pet hrenovk…

PACIENT ŠT.1 : JOOOJ !!! Ne izgovarjajte te grozne številke !! Konec bo z nami, konec, vsi smo pogubljeni. To je hudičeva številka. *(se v smrtnem strahu odplazi v kot sobe)*

PACIENT-ka ŠT 2 *(vstopi v sobo in začne na ves glas in povsem iz sebe):* TRAVO SO POKOSILI VZDOLŽNO !!! Joj, joj, joj…travo so zopet pokosili vzdolžno. Pa saj vsi vemo, da je travo treba kositi počez in ne vzdolžno. Če se jo kosi vzdolžno se ja uniči vso njeno karmično energijo. Kako pa naj raste uboga trava, če ni več v povezavi z boginjo Šivo, ki skrbi za rast in plodnost…

MONIKA: Kako prosim ?? Kdo ste pa vi ? O kakšni travi govorite? Kdo zaboga je boginja Šiva in kaj imam jaz z vsem tem?

PACIENT-ka ŠT 2: A je to upravna pisarna za splošne zadeve ali ni ?!

MONIKA: Ja, je.

PACIENT-ka ŠT 2: Košnja trave pa ja spada med splošne zadeve? Ali pa imate morda kje specializirano pisarno, ki se ukvarja le s košenjem trave ?? A jo imate morda ??

MONIKA: Ne, nimamo.

PACIENT-ka ŠT 2: No, saj zato sem pa prišla k vam. Ne se norca delati iz mene !

MONIKA: To mi pa ni potrebno, gre vam kar dobro.

PACIENT-ka ŠT 2: Prosim ?!!!

MONIKA: Nič, nič. Kaka trava pravite?

PACIENT-ka ŠT 2: Skratka…samo še enkrat vam povem potem grem pa k direktorju… skratka, letos so že petič pokosili…

PACIENT ŠT.1: JOOOJ !!!! Pa ne spet, konec je z nami konec !!!! Sodni dan prihaja !!!

PACIENT-ka ŠT. 2: Kaj je pa s tem narobe ?

MONIKA: Nič, nič, malo se boji številke…*(razpne vseh pet prstov na roki)*

PACIENT-ka ŠT 2: A petke ??

PACIENT ŠT.1 : JOOOOOJ !!! Lucifer prihaja, konec je…blažena Marija in Jožef usmilita se nas !!!

MONIKA: Prosim ne strašite ga ! Saj vidite, da se boji…no, pustimo zdaj to. Glede te vaše trave pa jaz ne morem nič narediti. Travo kosimo tako že od nekdaj in se ne da nič spremeniti.

PACIENT-ka ŠT 2: KAKO PROSIM ?!!! NIČ SE NE DA SPREMENITI ?!!! A poznate boginjo Šivo ?!!

MONIKA: Ne, k sreči ne.

PACIENT-ka ŠT 2: To pa ja vsi poznajo. Boginja rasti in plodnosti je. A imate otroke ??

MONIKA: Imam. Dva. Zakaj pa ?

PACIENT-ka ŠT 2: Brez boginje Šive pa ja ne bi mogli zanositi. Kako pa mislite, da ste sprejeli sveto seme??

MONIKA: Hja, moj Jožek se ga je za Urhov smenj malo nacedil in me zvlekel v tisto grmovje tam pri Rancingerjevi vili…no, saj to zdaj ni važno. Zagotavljam vam, da boginje Šive ni bilo zraven. Skratka, pustite me pri miru lepo vas prosim s to vašo travo. A nimate drugega dela??

PACIENT-ka ŠT 2: Kaj je pa lahko bolj pomembnega kot ohranjanje energijske celovitosti….*(pacient št. 1 malo zajavka »Hrenovke«)* Tale je pa res trapast?? *(se obrne k pacientu št. 1)*

MONIKA: Pustite ga pri miru.

PACIENT-ka ŠT.2: Čudak ! Mater, a so tu vsi nori ali kaj?

MONIKA: Ja, večina vas je.

PACIENT-ka ŠT.2: KAKO PROSIM ? Meni čisto nič ne manjka. Vse to so mi zakuhali sorodniki…zaradi tiste preklete dediščine. Samo zato so me strpali sem, da so lahko vse pokradli. Skratka…prosim vas da najdete odgovornega za košnjo trave vzdolž, prej ne grem nikamor…sem vam že petkrat rekla….

PACIENT ŠT.1: JOOOOOJ !!! Hrenovke…hudičevo število, konec bo z nami, konec !!! To morate preprečiti…*(se pobere s tal)*

Oba pacienta začneta stopati proti Moniki in vedno bolj glasno in eden čez drugega govorita.

PACIENT ŠT. 1,2: TRAVO STE POKOSILI VZDOLŽNO…ENA HRENOVKA PREVEČ JE BILA…

MONIKA *(se začne v strahu umikati)* : NEHAJTA ! PROSIM VAS !

PACIENT ŠT. 1,2: …NAŠA TRAVA…HRENOVKE….

MONIKA: JOOOOOJ !! NA POMOČ ! ŠIVA, BUDA, JEZUS !!! NA POMOČ !!!! ME KDO SLIŠI ?? POMAGAJTE MI PROSIM !!!

Zasliši se nekaj taktov Bachove suite BWV 1068 in izmed dima se prikaže Sv. Petra. Pacienta št. 1,2 otrpneta.

SV. PETRA: Kdo me je klical? Kje gori za boga, pardon, za boginjo? A tudi poročil ne morem pogledati do konca brez, da bi me spet kdo motil?

Monika prestrašeno skoči k višku.

MONIKA: Aaaaaaaaaaaaaaa !!! Kdo si pa ti ???

SV. PETRA: Kako kdo sem jaz ? Sv. Petra sem. Saj si me ti klicala, zdaj naj se ti pa še predstavljam.

MONIKA: Jaz, da sem te klicala ?

SV. PETRA: Ti ja. Kdo pa drug. A misliš da bi prišla drugače ? Kot da nimam kaj bolj pametnega za početi. Če ne drugega je treba še mojo cerkvico tamle gor na hribu do konca renovirati.

MONIKA: Za sveto Petro pa prvič slišim. Za Sv. Petra sem že slišala, da se nisi zmotila.

SV. PETRA: Kakšen sveti Peter lepo te prosim. To je čista diskriminacija. Tega so si spomnili dedci samo zato, ker se jim takoj hlače tresejo, če zna kaka ženska šteti do deset. Sv. Petra sem in to že od vsega začetka. A misliš, da tele nosim s sabo zaradi lepšega.

Zamaje s prsmi Moniki pred obrazom.

SV. PETRA: Me v križu štiha za pošizit zaradi njih. Ko bi se vsaj kak angelček vsake toliko časa igral z njimi potem bi še zastopila, ampak ti mulci samo še za tistimi suhicami letajo, no, saj ni za govorit.

MONIKA: Ja, ja, je že v redu. Da ti nisi slučajno iz katerega od naših oddelkov pobegnila?

Monika previdno dvigne telefon.

MONIKA: *(potihoma)* Halo, halo, zvežite me z varnostnikom prosim…Halo, varnostna služba ? Tule imam neko Petro…a mogoče pogrešate kako Petro zgoraj na zaprtem oddelku?

Sv. Petra zaploska.

MONIKA: Halo, halo…jebemtiš, prekinilo je.

SV. PETRA: Seveda je prekinilo. Če mi gre pa kaj na živce je pa to, da nekdo visi na telefonu, ko se z njim pogovarjam. Ni čudno da je Aleksander Bell kočal v peklu. Hudičeva naprava je to.

MONIKA: Kaj ? Kdo?

SV. PETRA: Saj ni važno. Ni treba da vse veš, poleg tega so pa to poklicne skrivnosti. Lahko kazen za prekršek dobim, če preveč naokoli blebetam. Pri naših minimalcih to ni hec. SKRATKA, MONIKA! KAJ JE TAKO HUDEGA, DA ME V NEDELJO MEČEŠ IZ POSTELJE ???

MONIKA: Prosim ? Kako to misliš?

SV. PETRA: Tako si se tako drla, da se te je slišalo do Olimpa. A ti je hudo tule med temi pacienti? Hja, saj te nisem jaz silila, da greš ravno v norišnico v službo.

MONIKA*: (se zamisli)* To je bila očetova ideja, če se prav spomnim. Nekam sem morala iti na šiht. Kaj pa naj dela mlada punca tule na vasi? Šolo sem končala, poročila sem se. Potem je bilo pač treba iti v službo.

SV. PETRA: Kdo pa pravi, da je kaj treba v življenju? Saj je ja tvoje življenje. A si morda dobila kaka navodila za uporabo ob rojstvu? Taka kot za vašmašino naprimer?

MONIKA: Ne, da bi vedela.

SV. PETRA: Vsi mislite, da je življenje tako komplicirano in da se morate držati vseh teh trapastih pravil in zakonov. Ti so ja vsi zrasli na vaših zelnikih.

Glasno se zabliska in zagrmi.

SV. PETRA: Heheh… se opravičujem, deset božjih zapovedi se je seveda treba držati. Tu ni pardona. Bog tu ne pozna heca.

Se ponovno zabliska in zagrmi.

SV. PETRA: Pardon, pardon…boginja ne pozna heca.

MONIKA: Lahko je tebi govoriti, ko ne živiš tu na zemlji. Tam gori malo na citre brenkate in se norca delate iz nas ubožcev tu spodaj. Tule pri nas pa ni ravno tako enostavno. Najprej te celo mladost martrajo starši in učitelji s svojimi pričakovanji, potem pa komaj ko se odseliš na svoje te pa začne gnjaviti mož in otroci. V službi ne smeš niti prdniti po svoje, država ti pobere tisto nekaj malega kar zaslužiš in še napiše parkirni listek ko greš na kavo. Če si pa ženska, potem ti pa sploh ni rešitve…

SV. PETRA *(zaploska in Monika ne more več odpreti ust in nekaj momlja)*: Ja, ja, ja…tole sem že vse slišala. DRAGI LJUDJE, SVOBODNI PRIDETE NA SVET, POTEM SE PA SAMI VKLEPATE V VERIGE.

MONIKA: Ja, ja, dragi Rousseau. Pa ja valjda tudi ti ne poslušaš teh trapastih aristokratskih moških filozofov. Lahko je njim pridigati o svobodi. Jim bom dala par dni otroka za čuvati in mojega Franca za futrati pa me zanima koliko bodo še imeli od te njihove svobode.

SV. PETRA: Heheh…to je pa res. Poglej Monika, svojo srečo in svobodo si moraš izboriti sama, tako kot vse ostalo v življenju. Tu ni druge. Bo treba pljuniti v roke, zavihati rokave in se česa novega lotiti, če boš želela, da se kaj spremeni na bolje. Hja, sem se ravno enega vica spomnila. A veš koliko psihiatrov je potrebno, da se zamenja ena žarnica?

MONIKA: Ne, ne vem. Koliko?

SV. PETRA: Samo eden, ampak žarnica se mora najprej sama odločiti, da to hoče.

MONIKA: Super vic. Se bom smejala zvečer ko bom imela čas.

SV. PETRA: Skratka…moja draga Monika. Če ti tule v norišnici ni všeč boš morala pač nekaj spremeni. Ker ne boš verjela, vsakič ko kdo od vas tule na zemlji jamra me bog pošlje dol preveriti…

Se zabliska in zagrmi.

SV. PETRA: Pardon, boginja. Danes sem že petč…

PACIENT št.1 : JOOOOJ, JOOOOOOOJ…TO JE HUDIČEVO ŠTEVILO, KONEC JE Z NAMI !!!!

SV. PETRA: Kaj pa je to porka duš ?? A ta še miga.

MONIKA: Mah, to je en, ki misli, da bo konec sveta, če bo dobil pet…

JOOOOOOJJJJJJJ ! Monika razpre prste.

MONIKA: …hrenovk za kosilo.

SV. PETRA: *(tleskne s prsti in pacient št.1 otrpne)* Mir ! Hja, to pa res ne gre. To je ja hudičevo število. Vsaj eden, ki ga še ni zapustila zdrava pamet je tu. No, kakorkoli že, jaz moram iti. V Iraku ena revca jamra nad svojim življenjem. Ko bi ti videla, kako trpijo naše sestre tam v tisti puščavi bi vsak dan pela in plesala, ko bi hodila v službo. No, kakorkoli že. Čauči bauči.

Dvigne se dim in zaigra Bachova svita. Sv. Petra izgine.

MONIKA: Prav ima tale debelinka iz nebes.

Se zagrmi in zabliska. Oglasi se glas Sv. Petre.

SV. PETRA: KAAAJJJ?? Vse slišim, da boš vedela. Ti bom dala debelinka. Prazniki so bili pa sem kako kilo gor dobila. Boš ti že videla kako se ti presnova spremeni ko si enkrat star 10 tisoč let. Vse se ti prime na bokih.

MONIKA *(pogleda v nebo):* Pardon ! …..*(se zamisli)* No, verjetno moram res kaj spremeniti, da se rešim tehle norcev in tele službe. Samo kaj ?

Monika razmišljujoč hodi gor in dol po pisarni.

MONIKA: Že vem! ŠTUDIRATI BOM ŠLA !!! KO KONČAM ŠOLO SI BOM PA POISKALA NOVO SLUŽBO ! Pa tudi če bo ta v Parizu. Zadosti imam te norišnice. Že 5 let delam tu….

JOOOOOOOOJ !!!!! LUCIFER SE BLIŽA !!!! KONEC JE!!!!

ŠTUDIJSKE BRIGE

V kotu spalnice je majhna pisalna miza za katero sedi Monika in se uči. Na postelji leži Franc.

FRANC: Sončica moja…nehaj no že s temi bukvami. Saj že cel dan buljiš vanje.

MONIKA: Pusti me že pri miru no, saj veš da imam izpit jutri.

FRANC: A ga nisi imela že prejšnji teden?

MONIKA: To je pač naslednji.

FRANC: Pa ljubica moja…pridi no v posteljo, saj veš da brez tebe ne morem zaspati. Tudi moj Franceljček te pogreša. Že cel teden te ni videl.

MONIKA: Kaj? Kdo ?

FRANC: Saj veš, moj Franceljček.

MONIKA: Aja, Franceljček. Pa saj sem ti kupila tisto blondinko za napihnit, če bo kriza. Kam si jo pa dal?

FRANC: Pes jo je naskočil in je počila. Pa saj veš da sem od tiste plastike dobil izpuščaje.

MONIKA: Daj mi no mir za božjo voljo. Saj imaš roke, znajdi se. Še par ur rabim da dokončam tole knjigo. Pusti me pri miru do takrat, prosim te.

FRANC: Že prav. Kar buli v tiste tvoje bukve.

Franc se obrne stran. Monika bere naprej. Franc se dolgočasi. Po nekaj časa izpod postelje privleče spuščeno plastično lutko in jo začne napihovati. Z vsaki izdihom se sliši piskajoči zvok…fiuuuu….fiuuuu….fiuuuu

MONIKA: Pa jebemtiš Franc. Pojdi v drugo sobo s tvojo frajlo.

Franc užaljeno zagrabi za lutko, ki ob stisku zapiska in protestno odkoraka iz sobe. Monika nadaljuje z branjem. Čez nekaj časa se iz sosednje sobe zasliši….fiuuuuu…. fiuuuuu…. fiuuuu

MONIKA: Fraaaaaanc !!!!!!

Žvižganje postane tišje a se nadaljuje. Čez nekaj trenutkov se oglasni hišni zvonec. Slišijo se glasovi iz sosednje sobe.

FRANC: Kar naprej, saj ni zaklenjeno? *(Sliši se odpiranje in zapiranje vrat)*

JOŽA: Dober večer Franc. A je Monika doma ?

FRANC: Je ja, v spalnici se uči.

JOŽA: Franc…kaj za boga pa ti počneš? Kaj imaš to? Blazino za na morje?

FRANC: Ja.

JOŽA: Ujj, porkaflek Franc…saj to je ja….

FRANC: Daj mi mir.

JOŽA: No, saj se me nič ne tiče. Ti kar napihuj svojo bjondo. Nisem vedel, da je že taka kriza pri hiši.

FRANC: Kaj hočeš Jože, pozno je že.

JOŽA: K Moniki moram, nujno je.

FRANC: Kar pojdi. Samo pazi, da te ne ugrizne.

Jože vstopi v spalnico. Iz sosednje sobe se zopet zasliši….fiuuuuu….fiuuuuu….fiuuuu

JOŽA: Monika, takole ne gre več naprej. Tale nova tajnica je vse zamočila. Namesto šlaufov za ogenj gasiti je naročila tiste za vrt zalivati. Davčna uprava nam je pa poslala kazen za petsto evrov, ker je trapa v stroške dala naše pivo iz zadnje veselice. Monika, tole zmedo nam moraš rešiti. Kako pa naj požare gasimo?…s šlaufom za vrtnice zalivati zaboga. Mi te rabimo nazaj. Tale tanova nas bo pokopala.

MONIKA: Kar te čisto nič ne moti pri tem, da jo neprestano za rit šlataš.

JOŽA: Hja, za riti so pa drugi kriteriji kot za finance....Skratka, Monika, to enostavno ne gre več. Poglej, dobro veš, da smo se zmenili, da boš naša tajnica vsaj štiri leta. Jaz sem računal nate, ker vem da držiš svojo besedo. Če mi takole v sredi nehaš ne bova več prijatelja. Gasilci smo ja bolj pomembni kot tale tvoj študij. Mi smo ja steber Begunjskega družbenega in kulturnega življenja. Kam bi pa prišli brez gasilcev? Kdo ti je pa prišel lani mačko z drevesa spravit ko ni hotela več dol?

MONIKA: Dobro se spomnim ja. Peter je z drevesa telebnil in mi vso solato ferderbal, mačka je pa sama dol zlezla. Jože, mi je zelo žal. Študij mislim narediti do konca in pika.

JOŽA: Pa mater Monika si sebična. So še bolj pomembne stvari v življenju kot te tvoje bukve. Daj dvigni rit in pojdi z mano, da pogledava kaj se da še rešiti.

MONIKA: Ne, ne, ne in še enkrat ne ! Dokler ne položim vseh izpitov me nič ne premakne stran od te mize.

JOŽA: Monika, kaj bo pa Franc rekel? Saj veš, da se za žensko na vasi ne spodobi, da je bolj pametna od dedca. Saj Franc ja nima niti osnovne šole narejene do konca, ti pa misliš z magisterijem naokoli strašiti.

FRANC: *(iz sosednje sobe)* Kaaaaaaj!! Jaz da nimam niti osnovne šole? Seveda jo imam…no, samo še matematiko bi moral popraviti pa bi jo imel.

MONIKA: Pa slovenščino..

FRANC: Daj bodi tiho prosim te. Tam sem imel cveke samo zato ker me je imela tovršica na piki…no, učiteljica ali kako sem jim že zdaj reče.

JOŽA: Saj je zdaj vseeno za božjo voljo ali si naredil matematiko ali ne, za pošto razvažat je tako ne rabiš. Zato, da v nabiralnik zadeneš ja ni potrebno biti Einstein.

FRANC: Kaj ?? Boš že videl ko ti bo pošto malo dež namočil.

JOŽA: No saj sedaj to ni najbolj važno. Monika, prosim te da nehaš s temi neumnostmi in da se vrneš k nam gasilcem.

MONIKA: Ne, ne, ni in še enkrat ne...študij je zame sedaj na prvem mestu.

JOŽA: Že prav Monika. Vidim, da samo še na lastno rit misliš. Boš že še videla, bo prišel dan ko boš ti mene rabila, mene in nas gasilce.

Se sunkovito obrne in izgine z odra. Iz sosednje sobe se zasliši.

JOŽA: Adijo Franc. Pa moje sožalje.

FRANC: Zakaj pa ?

JOŽA: Za tole tvojo babnico. Grem.

Sliši se kako se zaloputnejo vrata, nato pa….fiuuuuu….fiuuuuu….fiuuuu. Čez nekaj trenutkov ponovno zazvoni.

FRANC: Pa jebemti, kaj je danes polna luna ali kaj? A noben ne spi? NAPREJ, JE ODKLENJENO. *(Sliši se odpiranje vrat)* Oooo, dober večer gospod župnik.

ŽUPNIK: Hvaljen Jezus. Franc, a je Monika doma?

FRANC: Je ja, v spalnici se uči.

ŽUPNIK: Franc, tebe pa že dolgo ni bilo pri spovedi, kje pa hodiš?

FRANC: Nabiram grehe, da vam ne bo dolgčas v prižnici.

ŽUPNIK: Prosim ?

FRANC: Nič, nič, malo heca gospod župnik.

ŽUPNIK: No, saj to sedaj ni najbolj pomembno. K Moniki moram.

FRANC: Kar pojdite.

ŽUPNIK: Kaj pa napihuješ to Franc ?

FRANC: Blazino za na morje.

ŽUPNIK: Pa saj smo sredi zime.

FRANC: Ja, ja….V sosednji sobi je, kar pojdite.

Župnik stopi na oder.

ŽUPNIK: Monika, kaj sem slišal, da misliš iti na študij in si poiskati drugo zaposlitev ?

MONIKA: Jezus Kristus…pardon…Kristus Jezus…kje ste pa vi za to slišali ? Pri spovedi?

ŽUPNIK: Lepo vas prosim. Marta mi je povedala, ko sva solato v Mercatorju kupovala.... Monika, tale tvoj študij se mi ne zdi najboljša ideja. Dobro veš, da te ob svetih praznikih tako nujno rabimo, da kako lepo zapoješ. Florjančeva Micka ja tako fuša, da se še ovce razbežijo ko jo slišijo.

MONIKA: Dragi gospod župnik, vem da mi samo dobro hočete, ampak jaz sem se že odločila, da tale študij speljem do konca.

ŽUPNIK: No, pa saj sedaj to ni najbolj važno. Monika, Monika…zvonove so nam ukradli !! Naši lepi novi zvonovi so zginili. Jooooj, konec me bo !

MONIKA: Bodite veseli, saj so ropotali kot traktor .

ŽUPNIK: Kako lahko rečeš kaj takega Monika, saj veš kako lepo so peli in kako dolgo smo čakali nanje.

MONIKA: Kaj pa vem. Jaz sem imela le glavobole od njih. Ta stari so lepše peli.

ŽUPNIK: No, pa saj to zdaj ni važno. Ukradli so jih Monika, ukradli za božjo voljo.

MONIKA: Ja, gospod župnik in kako vam lahko jaz pomagam? Pri meni doma niso. Franc ima hernijo in še nogavice težko iz tal pobere, kaj šele da bi zvonove nosil.

ŽUPNIK: Pa saj nisem rekel, da so pri tebi doma. Poslušaj me, ti ja poznaš vse v vasi in bi lahko malo uho k vratom pritisnila kot s reče in izvedela kdo mi je tole zakuhal. Jaz bi prisegel, da so bili to tisti pobalini iz fantovskega društva. Samo traparije jim po glavi hodijo in čisto nič drugega. Zaradi tega bom še ob službo Monika, saj veš da me je že prej cela vas obžirala zaradi tehle zvonov in to tako, da so še v ljubljanski nadškofiji o tej žaloigri slišali in mi jo pošteno podkurili. Če se ta novi zvonovi ne najdejo je po meni. Premestili me bodo v Vatikan in me tam zadolžili za gojenje peteršilja. Jooooj, jaz nisem več za na vrt, moj križ, joj, moj križ...Monika...

MONIKA: Pa jebeti boga...pardon.

Župnik jo postrani pogleda.

MONIKA: Krucifix....pardon. Mah...saj ste zastopili. Pa saj vidite, da se moram učiti. Kako naj jaz najdem te hudičeve zvonove?

ŽUPNIK: Ja, res so prekleti. Pa, malo povprašaj naokoli Monika moja zlata, saj to te ja ne stane dosti časa. Saj prav daleč ja ne morajo biti. Celo tono bakra se ja ne da daleč odvleči.

MONIKA: Sem slišala, da je bilo tudi malo svinca zraven.

ŽUPNIK: To so čiste laži. To mi podtikajo zato, da bi se me znebili. Peli so kot Maria Callas, dobro veš.

MONIKA: No, ja. Mene še danes ušesa bolijo od včerajšnjega zvonenja.

ŽUPNIK: MONIKA !!

MONIKA: Nimam časa sedaj za vaše zvonove gospod Župnik. A ne vidite da se učim? Imam izpit jutri. Prosim pustite me pri miru.

ŽUPNIK: Že prav. Samo nase misliš. Boš že še videla, bo prišel dan ko boš ti še mene rabila, mene in našo cerkev. Takrat ti bo pa še hudičevo žal. Nasvidenje! *(Odide z odra)*

MONIKA: Ojoj, no evo. Še v pekel pridem zaradi tega študija.

Župnik zapusti oder. Iz sosednje sobe se zasliši fiuuuu, fiuuuu, fiuuu...zopet se oglasi hišni zvonec.

FRANC: Naaaaprej !! Saj je odklenjeno !

V sobo vstopi Marta.

FRANC: Kaj bo dobrega Marta?

MARTA: A je Monika doma? Moram nujno govoriti z njo.

FRANC: V spalnici se uči. Jaz je ne bi motil, če bi bil na tvojem mestu.

MARTA: Nujno je. Vidim, da imaš blondiko ta teden. Kaj se je pa zgodilo z rjavolasko?

FRANC: Ah, pusti me pri miru.

Na oder stopi Marta.

MARTA: Monika, kaj boš res šla na magisterij in zamenjala službo ?

MONIKA: Pa krščen Jezus, a ti tudi veš ali kaj? Pa jebemtiš, a v tej vasi človek še na stranišče ne more brez da bi sosedi o tem debatirali? Kje si pa ti to zvedela?

MARTA: Ja, Jože mi je povedal ko sva se srečala na pokopališču.

MONIKA: No, evo, še mrtveci vejo za to reč.

MARTA: To pa ja ni taka strašna skrivnost. Monika, malo sem razmišljala o tem…poslušaj me, mi na krajevni skupnosti te nujno rabimo pri organizaciji naših proslav. Kdo bo pa imel

slavnostne govore, če boš ti šolske klopi gulila. Pa tvoja dva otroka? Saj vendar potrebujeta mater…

MONIKA: Marta, študij bom dokončala pa pika. Moja otroka se te pa nič ne tičeta.

MARTA: No, saj nisem zato prišla. Skratka, eno super idejo imam Monika. Tole moraš slišat. Poglej. Saj veš, da se že leta trudmo malo obudit turizem tlele v Begnah. Saj razen k Avsenikom v gostilno ni žive duše tle k nam. Ko pa imamo toliko lepot tule, da se lahko še Pariz skrije pred nami. Pa Plečnikov paviljonček, pa grad Kamen, pa Sv. Peter, pa...še trim stezo je tamle en Ljubljančan naredil. Nek malo bolj čuden tip sicer, ampak kaj češ...

MONIKA: Ja, ja, sem zastopla in ?

MARTA: Skartka, Begne imajo neverjeten potencial, samo ljudje morajo izvedeti za vse to. Zato sem mislila, da naredimo nekaj takega kar bo vrglo vse na rit in bo Begunje naredilo znane po celem svetu.

MONIKA: Marta, daj preidi k bistvu, prosim te, a ne vidiš da se moram učiti.

MARTA: Monika, usedi se, aha, no, saj sediš, dobro, skratka, poslušaj me. Postavili bomo 50 metrov visok spomenik Slavka Avsenika.

MONIKA: KAAAAAAAJJ !!!!

MARTA: Ja, Monika posluši me do konca. To bo tak železen kot kip svobode. Ljudje bodo pa lahko šli notri in po štengah zlezli gor vse do Slavkotovega nosu iz katerega bo čudovit pogled na vse Begne, pa še na Sv. Petra in Begunjščico. V ozadju bo pa neprestano igrala Slavkotova glasba. To bo hit Monika boš videla. 50 metrov bo visok. Kar predstavljaj si, še na zvonik bomo dol gledali.

MONIKA: VEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEN !!! Kaj se vam je vsem zmešalo !!!! VEEEEEENNNN !!! Da ne vidim nikogar več !!!!

MARTA: No, vidim, da danes nisi razpoložena za resne pogovore. Se oglasim jutri in stvar dorečeva.

MONIKA: VEEEEEEEEEEEEEEN !!! (*Marta odide)* Franc !!! Če mi še koga spustiš v hišo ti vrat zavijem !!!!!

Iz sosednje sobe se zasliši fiuuuuuu, fiuuuuuu, fiuuuuuu....

Sliši se nekaj taktov Bachove suite BWV 1068, malo se pokadi in izza vogala pokuka le glava Sv. Petre.

SV. PETRA: (V šali) Porka madona Monika, smo mislili, da je bil potres v Begnah. Ko se razpizidiš se te sliši vse gor do nas na 7 oblaku.. Je bilo treba še harfe na feršterker prključit, da se jih je kaj slišalo.

MONIKA: VEEEEEEEEEENNNNNNNN !!!!! (*Sv. Petra se nasmehne in izgine)*

PTIČICA ZAPUŠČA GNEZDO

Bar Čurćek. Vsi poklapano sedijo okoli mize in se pogovarjajo.

ŽUPNIK: Jebemti *(vsi ga začudeno pogledajo)*...pardon. Porkašment, še vedno se niso našli moji zvonovi. Po meni je. Baje imajo v Vatikanskih vrtovih že izbrane gredice zame. O moj bog kako sovražim peteršilj.

JOŽA: Joj, ko bi vedeli kak kažin imamo mi v gasilskem društvu bi se zahvaljevali Jezusu za to, da vam samo zvonovi manjkajo. Ta nova tajnica je namesto letnega poročila na davčno poslala račune za naše gasilske veselice, zdaj imamo pa inšpektorja že dva tedna na vratu. Si je za en mesec preselil iz Ljubljane v Begne samo zato, da nam pod prste gleda. Porka madona, konec je z nami. Če ugotovi, da sva gasilski dom gradila s Klemnom od Promasa kar brez računov končam še za rešetkami.

MARTA: Dajte no nehat jamrati. Na naše krajevne proslave ne pride več živa duša od kar ni Monike. Če pa slučajno kdo pride, pa vsi domov pobegnejo takrat ko Florjančeva začne peti. Zadnjič smo bili vsi veseli da je vsaj Morhičev ostal do konca proslave, ampak smo potem ugotovili, da ga je zgleda enkrat sredi infarkt zadel in je revež izdihnil. Ko ga je Franc po proslavi šel pohvalit, da je zdržal do konca je bil že trd kot kamen.

FRANC: Res je. Trši je bil od stola na katerem je sedel.

ŽUPNIK: Sami temni oblaki se zbirajo nad Begnami odkar je začela Monika študirati. Sem takoj vedel, da je to hudičevo delo. Ženske v teh letih nimajo kaj več iskati v šoli. Ubogi otroci, da jih mati takole zapostavlja.

FRANC: Otroci, otroci. Kaj pa jaz. Jaz imam od napihovanja lutk že močnejša pljuča kot olimpijski plavalci.

V bar vstopi Monika vesela kot radio.

MONIKA: Juhuuuuhuuuu ! Magistrirala sem !!! Končala sem študij. Jodlalaihiiiiihiii !!!!! Kaj pravite na to moji dragi Begunjčani?!

Monika se prisede za mizo. Ostali še naprej brezvoljno strmijo v mizo pred sabo.

MONIKA: Me niste slišali ?!! Končala sem študij !!!! Tule, poglejte kako lepo diplomo so mi dali.

Monika moli diplomo vsem pod nos. Ostali brezbrižno odgovorijo.

VSI EDEN ČEZ DRUGEGA: Ja, ja...koga briga...čudovito....ah, pusti nas pri miru....

MONIKA: Jebemtiš, še čestitati mi niste sposobni. Vsak se samo za svojo rit briga. Kakor hočete bom pa sama proslavljala. Franc ! Kaj mi ti tudi ne boš čestital.

FRANC: Bravo, bravo ljubica, saj veš da sem vesel. Saj od sedaj naprej boš pa ja malo več doma kajne ???

MONIKA: Samo to te zanima kaj ? Da ti bom spet kuhala in prala.

FRANC: No, fino bi že bilo. Po pravici povedano že pol leta planice od stare mame nosim ker nimam več čistih gat doma.

MONIKA: Ahhh....

Se užaljeno ubrne stran.

ŽUPNIK: Kaj imaš pa sedaj v planu Monika ko si zaključila tvoj magisterij ? Tu v Begunjah je ogromno služb za tako zagnano punco.

MONIKA: Ja, vem kam bom šla.

MARTA: Kam ?

MONIKA: KANDIDIRALA BOM ZA EVROPSKO POSLANKO V BRUSLJU !

Vse požene v zrak in zakričijo v en glas KAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAJ ?!!!!!!!!!

MONIKA: Pomirite se. Da si ne boste kaj naredili. Franc vse vredu? A je potrebno plenice zamenjat?

Franc zamahne z roko in se jezno obrne stran.

MARTA: Pa saj ja nimaš šans da te izvolijo.

JOŽA: Saj te živa duša ne pozna. Kdo bo pa volil zate ? Naši gasilci te že ne bodo volili od kar si nam pobegnila. A sploh veš da imamo že dva tedna inšpekcijo v bajti.

ŽUPNIK: Monika, poslušaj me, to ja ne more biti resno mišljeno. A ti sploh veš kako daleč je Bruselj ? Kdo bo pa skrbel za tvoje otroke? Ti so prva obveza vsake ženske, poleg tega seveda da je vzorna žena in pobožna vernica. Saj sem te še komaj kdaj videl v nedeljo pri maši. Ta tvoja norost se ja mora enkrat končati.

MONIKA: Norost kaj ? *(Monika malo utihne in premisli)* Vsem najlepša hvala za izraženo podporo in čestitke ob zaključku študija. Kar se pa norosti tiče pa takole...15. maja bom oddala vlogo za kandidaturo za evropsko poslanko...pa če se svet podre !

Vsi naenkrat razočarano zacvilijo in se usedejo nazaj za mizo.

Sliši se nekaj taktov Bachove suite BWV 1068, malo se pokadi in na sceno stopi Sv. Petra. Vsi prisotni razen Monike otrpnejo.

SV. PETRA: Bravo moja sestra soborka, bravo ! Tako se dela!

Sv. Petra ji poskuša dati petko toda Monika se ne zmeni za to.

SV. PETRA: Glavo gor moja soborka. Ciljati je potrebno na Mars, tudi če zgrešiš se znajdeš med zvezdami. Odlično si jim podkurila.

MONIKA: Pa saj jo nikomur ne želim podkuriti. Le živeti bi želela tako kot mislim, da je zame in za moje najbližje prav in najbolje. Da je to tako težko si nebi nikoli mislila. Jebemtiš saj so tako poskočili ko sem jim rekla, da bom kandidirala za evroposlanko kot da bi jim rekla, da bom postala porno zvezda ali pa astronavtka.

SV. PETRA: Ah, ne meni se za njih. Samo fouš so ti nič drugega. Njihov pogled zaradi gora tu okoli pač ne seže prav daleč. Kar pogumno naprej sestra. Bruselj te čaka.

MONIKA: Ja, ja, ja...lahko tebi ko vse skupaj le opazuješ od tam zgoraj in malo komentiraš ter se delaš norca iz naših malih človeških usod. Ti sploh ne veš kake križe nosimo mi tu na zemlji.

SV. PETRA: Kaj jaz da ne vem kako....uhhhhhhhh, ti misliš, da je moja služba enostavna. Pri teh minimalcih na katerih smo zdaj si punca komaj lahko privošči pedikuro in frizerja, po drugi strani se pa vedno pričakuje od mene da urejeno in imenitno izgledam. Ahhhhhh, saj ni za govort. Poslušaj me Monika. Ti lepo zagrabi to tvojo evropsko kandidaturo in če boš rabila kaj pomoči kar sporoči. Z župniki se sicer bolj slabo zastopim, ker si vedno domišljajo, da vse sami najbolje vedo...predvsem to kar naj bi bog mislil...imam pa kar precej prijateljev med pridnimi, vernimi in delovnimi ljudmi po vsej Sloveniji in če kako lepo besedo zinem na tvoj račun boš v Bruslju prej kot bi rekel otorinolaringolog.

MONIKA: Na zdravje ??

SV. PETRA: Hvala. Skratka, glavo pokonci in v boj.

Dvigne se dim in zaigra Bachova svita. Sv. Petra izgine. Vsi v sobi zopet oživijo.

JOŽE : Evropska poslanka. Da na rit padeš !

BRUSELJ

Monika sedi v lepi pisarni z grbom in zastavo Evropske unije v ozadju. Sliši se glasno igranje himne Evropske unije (Ludwigove devete). Ko Monika spregovori himna preneha.

MONIKA: Nimam šans...so rekli. Da je to norost....so rekli. Kdo bo pa volil zame?...so rekli. Ha, kar poglejte me sedaj moji dragi Begunjčani. Kaj ? Me ne vidite ? Vam Begunjščica pogled zastira ? Bravo Monika ! To si odlično izpeljala! *(samo sebe potreplja po rami)* Nič več debat o košnji trave in hrenovkah za kosilo, o bilancah gasilcev in krajevnih proslavah. Sedaj sem svobodna kot ptica.

Globoko vzdihne, se zlekne v naslonjač in zapre oči. Po nekaj trenutkih tišine zazvoni telefon.

*MONIKA: Hello...*Monika Hudolin, member of the European parliament speaking. How may I help you ? JOŽA !! *(zavpije in jo požene v zrak iz naslonjača)* Kako si pa ti mojo številko dobil ? Saj so nam komaj včeraj telefone dali ? Kaj ? Francka iz pekarne ti je povedala. Od kje pa ona to ve za božjo voljo? Kaj ? Njen brat dela v sekretariatu Evropske komisije ?! Pa saj to ne more biti res !.... Ne razburjaj se, saj nisem nič slabega mislila. No, kaj bo dobrega Jože. Imate spet davčno v hiši?.... Saj se ne delam norca. Povej kaj te muči.

V sobo vstopi Jože govoreč v telefonsko slušalko.

JOŽA: Želel bi ti čestitati za tvojo uspešno izvolitev draga sokrajanka.

Ko ga Monika zagleda zavrešči in poskoči od presenečenja. Tudi Jože malo odskoči od strahu.

JOŽA: Ja, kaj pa je ?! Pomiri se.

MONIKA: Jože, kaj za boga pa ti počneš tukaj ?

JOŽA: Pa ravno v bližini sem bil pa sem se oglasil.

MONIKA: Pa saj prej še v življenju nisi bil v Bruslju !!

JOŽA: Kako da ne. Jaz sem pa ja svjetski čovjek. Že pol sveta sem prepotoval. Govorim šest jezikov. Slovensko, Srbsko, Hrvaško, Bosansko, Makedonsko in Gorenjsko.

MONIKA: Gorenjščina ne šteje Jože.

JOŽA: No, potem pa pet. Saj ni važno. Monika, kako lepo te je zopet videti. *(jo objame še preden ona lahko odreagira)* Poglej Monika. Prišel sem ti čestitati za tvojo izvolitev. Vedno sem verjel vate. Saj se še spomniš, kako sem te podprl ko si nam v Čurčku rekla da misliš kandidirati.

MONIKA: Ti da si me podprl ??! Da si ne boš kaj naredil. Smejal si se mi tako kot vsi ostali.

JOŽA: Monika, Monika, to ja sploh ni res. To se čisto narobe spomniš. Vedno sem te imel za fejst punco in pri gasilcih ni nič več tako kot je bilo od kar te ni. Fantje vsak dan po tebi sprašujejo.

MONIKA: Hvala, lepo jih pozdravi.

JOŽA: Monika, poslušaj me.

MONIKA: Poslušam.

JOŽA: Monika, saj veš, da gasilci že leta žicamo državo, da nam kupi nove gasilske avtomobile? Pa se ni še nič premaknilo...že deset let nas kot trotle pošiljajo od Poncija do Pilata.

MONIKA: Ja, in ?

JOŽA: Naši gasilski avtomobili so ja že tako stari, da me vsak teden iz muzeja v Bistri kličejo in sprašujejo, če jim jih damo za razstavo. Eden ja nima niti brisalcev. Klemen je že dvakrat plučnico fasal ker mora vsakič pri polni hitrosti čez okno viseti in šipo brisati.

MONIKA: Ja, in ?

JOŽA: Monika, poslušaj me. Evropska unija ima sigurno kaka sredstva za tak namen...za obubožane gasilce. Saj se najdejo za vsako drugo traparijo tudi. A niso tudi tisto Avsenikovo harmoniko tam v Lescah z evropskimi sredstvi postavili. Tisto, ki ima preveč črnih tipk.

MONIKA: Pojma nimam če so jo. Jože, še nikoli nisem slišala, da bi Evropa kupovala gasilske avtomobile.

JOŽA: Monika, poslušaj me.

MONIKA: Poslušam.

JOŽA: Marko mi je razlagal, da obstaja Evropski sklad za razvoj kmetijstva.

MONIKA: Kateri Marko?

JOŽA: Od Mimike iz Mercatorja.

MONIKA: Od kje pa on to ve.

JOŽA: Pravi, da si je z denarjem, ki ga je dobil iz tega sklada lahko kupil traktor za njegovo njivo. No, njivo. Saj ima zemlje vsega skupaj za pet kil krompirja. Pa je dobil traktor ! Si predstavljaš! Nov traktor ! A sploh veš koliko to stane ?

MONIKA: Ne bi vedela.

JOŽA: Kot nov Mercedes! Vsaj. No, saj to zdaj ni važno. Poglej Monika, takole bomo naredili. Ti boš lepo šla k šefu tistega sklada za kmetijstvo in jim malo pojamrala o naši situaciji. Potem bomo pa mi...

MONIKA: Pa saj ne rabite traktorjev Jože.

JOŽA: Pa saj med traktorjem in gasilskim avtom ni velike razlike! Poglej, sem vse dobro premislil. Na fakturo bomo napisali traktorje, naročili bomo pač gasilske avtomobile. Papir ja vse prenese. Saj to ne bo nihče opazil. Kaj misliš, da bodo tile Bruseljski kravatarji prišli k nam v Begne preverjat koliko traktorjev imamo? Ni šans. Saj Begn še s prstom na zemljevidu ne najdejo.

MONIKA: Saj si čisto nor Jože. Tako butasti pa ja niso. Bova še oba v zaporu končala zaradi takele neumnosti. To ne bo šlo Jože, kar pozabi.

JOŽA: Monika, kako si lahko tako brezsrčna. Sedaj ko si velika gospa tu v Bruslju si pa čisto pozabila nas Begnjčane kaj? Pomagati si moramo. Sedaj pa še sploh ko so krizni časi. Kri ni voda Monika. Jaz sem ti vedno stal ob strani ko si kaj potrebovala. Kar spomni se kako smo ti prišli mačka iz drevesa reševati.

MONIKA: Joj, pa ne boš spet o mačku...Jože, saj jaz bi vam z veseljem pomagala, samo žal ne vidim možnosti kako bi lahko ljudi tule v Bruslju prepričala, da vam v Begnah kupijo gasilske avtomobile.

JOŽA: Monika, pa saj smo svetovni prvaki v Fajerfajter kumbat šelendžu. Begnske gasilce ja pozna cel svet, kaj jih v Bruslju ne bi. Tvoj sin je ja eden od tanajboljših gasicev daleč naokoli in za to se ima zahvaliti našem Begnskem gasilskem društvu, ki ga že od malega podpira. Kdo ve kje bi končal brez nas ?! Verjetno bi cele dneve popival in kadil marihuano na kakem vogalu ali pa še kaj hujšega...plesal balet !

MONIKA: Firefighter Combat Challenge se reče. Jože, pa bodi no razumen. Če z denarjem za traktorje kupimo gasilske avtomobile se bo ja zvedelo. Saj veš da je foušija na gorenjskem še bolj razširjena kot prehlad. Nekdo nas bo že zašpecal. Ne bo šlo Jože no, bodi pameten.

JOŽA: No, no, saj se ti ni treba odločiti takoj. Malo prespi pa boš že še videla, da imam prav.

MONIKA: Jože...

JOŽA: Se še slišiva glede tega Monika. Lepo bodi. Moram iti. Imam sestanek z Sašotom iz Poljč. A veš da je dobil službo pri komisarki za promet ? Tamle čez cesto dela. Z njegovo mamo se dobro poznam. Mogoče ga prepričam, da nam zrihta nove šlaufe za gasit. Sva na vezi. Malo prespi, razmisli in se slišiva.

MONIKA: Saj sem že razmislila...

JOŽA: Čauči bauči. *(odide)*

Monika globoko zavzdihne in glava ji omahne na mizo.

MONIKA: Jooooooj ! Ali 1000 km razdalje ni dovolj za malo miru ?? Moram kandidirati za poslanko Kameruna do bo mir ? Dosti imam vsega, grem na kosilo.

Zazvoni telefon.

MONIKA: Hello...Monika Hudolin member of the European parliament speaking. How may I help you ? GOSPOD ŽUPNIK !!! Dober dan. Od kje imate pa vi mojo številko. Kaj ? Sestra Marta dela prakso pri Uršulinkah v Bruslju...dela v vrtcu Evropskega Sveta. Jasno, kaj pa drugega. Nič, nič. Malo prekinja. Kako vam lahko pomagam gospod župnik? A kar Janez naj vam rečem ? Pa saj vas poznam že od malega pa vas še nikoli nisem Janez klicala. A da se tikava ?! Ja, dobro kakor želite...pardon, želiš...Janez. Kako lahko pomagam ? A kako je vreme tu ?

V sobo vstopi župnik s telefonom v roki govoreč v slušalko.

ŽUPNIK: V Begnah baje dežuje kot iz škafa...

Monika od presenečenja skoči v zrak.

MONIKA: GOSPOD ŽUPNIK !!!!!! *(malo pavze)* JANEZ !!!

ŽUPNIK: (*povsem umirjeno)* Monika, kaj pa je ? Pa saj nisi duha zagledala !

MONIKA: Ja, kaj pa vi delate tu gospod župnik.

ŽUPNIK: Pa, ravno v bližini sem bil pa sem mislil, da se na kratko oglasim.

MONIKA: V bližini ? Saj sva v Bruslju in ne v Zgoši.

ŽUPNIK: Nikar se ne čudi. Nas dušne pastirje pot pogosto zapelje v svet. No, saj to sedaj ni preveč važno. Kako si kaj Monika ?

MONIKA: Dobro hvala. Sem šele včeraj začela z delom, pa ga imam že čez glavo.

Župnik malo hodi sem ter tja in ne reče nič. Nato se usede na stol in nekaj trenutkov molči, nato pa izstreli kot iz topa.

ŽUPNIK: ZVONOVI ! Moji zvonovi ! Si moraš misliti, da mi hudičevi paglavci še vedno niso vrnili mojih zvonov.

MONIKA: Nemogoče. To je ja kriminal.

ŽUPNIK: Točno tako. Monika, po meni je. V vasi nihče več ne hodi k maši. Pravijo, da kar pozabijo sedaj ko jih zvonovi na to ne spomnijo. No, ene par se mi sedaj tudi zahvaljuje, češ, da lahko sedaj bolje spijo, ko ni več »razbijanja«, ampak to so tisti ateisti in vegetarijanci, ki jih tako nikoli še v cerkvi nisem videl. Večina vasi je precej razburjena zaradi vsega tega. Saj sama veš, da so ravno vaščani zbrali denar za nove zvonove. Sedaj jih pa ni več. Joj, po meni bo. Tule, poglej....veš kaj je to ?? *(ji pod nos pomoli pismo)*

MONIKA: Ne. Kaj ?

ŽUPNIK: Pismo...iz Vatikana. Pravijo, da moram čez mesec dni na razgovor tja. Si moraš misliti. V Vatikanu se govori o tem škandalu za božjo voljo. Saj me bodo še ekskomunicirali.

MONIKA: Prav gotovo ne gospod župnik...no

ŽUPNIK: Kar Janez mi reči.

MONIKA: No, Janez...prepričana sem, da se bodo našli.

ŽUPNIK: Pa kaj še. Vse smo preiskali. Kot v zemljo so se pogreznili. Monika ! Poslušaj me...

MONIKA: Poslušam.

ŽUPNIK: Monika, poglej. Evropska Komisija ima ja resor za kulturo in slišal sem, da so v Brezjah obnavljali freske device Marije iz teh sredstev.

MONIKA: Prvič slišim.

ŽUPNIK: Jaz pa dobro vem, da je bilo tako. Poslušaj me Monika. Saj naši zvonovi so tudi del kulturne dediščine kajne? V Begnah jih imamo že stoletja. Še Turke so odganjali. Ne Martin Krpan, ampak naša vera jih je pregnala in preprečila da se niso polastili naših duš. Poslušaj me Monika.

MONIKA: Poslušam.

ŽUPNIK: Ti lepo zavrti par telefonov in pojdi na sestanek tja v tisti resor za kulturo in jim reči...

Zazvoni telefon.

MONIKA: Samo trenutek gospod župnik...Janez...Hello...Monika Hudolin member of the European parliament speaking. How may I help you ? JOŽA !!! Ja, kaj pa je. Saj si komaj odšel. Kaj? Samo zanima te če sem že kaj premislila in se odločila ? Pa, porka duš Jože saj sem ti rekla, da to ne bo šlo....ne razburjaj se...Kaj ? Naj prespim in se jutri slišiva? Ja, ja, ja...imam sestanek, sedaj ne morem...ja, ja, ja...adijo.

ŽUPNIK: Skratka, Monika poslušaj me.

MONIKA: Poslušam.

ŽUPNIK: Pritisni no malo na tiste od kulture, da dobimo denar za nove zvonove. Monika, usoda celih Begen je v tvojih rokah. Mi Begnjčani si pa ja moramo pomagati ? Se še spomniš kako sem takrat krstil malega Klemna čeprav še nisi bila poročena z Jožekom. Pošteno sem jih slišal zaradi tega da veš. Pa sem vseeno to storil. Zate in za malega Klemenčka. Še pomniš ??

MONIKA: Ja, ja, spomnim se. Saj sem vam hvaležna. Samo....

ŽUPNIK: Monika, vem da boš naredila to kar je prav. Dobra duša si. Begnčani in katoliška cerkev računa nate. Kaj pa je par zvonov, saj se v Evropi najde denar za vsako neumnost. Marko od Mimike je dobil denar za cel traktor. Pa ima na njivi samo pet palic fižola. A sploh veš koliko tak traktor stane ?

MONIKA: Kot mercedes.

ŽUPNIK: Točno tako. Kako to veš ? No, saj ni važno. Monika, ti kar lepo stori kar sem ti rekel. Božjem delu se človek ne sme upirati.

MONIKA: Ampak...

ŽUPNIK: Hvaljen Jezus. *(odide)*

Monika zopet povesi glavo na mizo. Govori sama sebi.

MONIKA: Pa saj to ne more biti res. Meni se bo zmešalo. Gasilski avtomobili, zvonovi...vse je spet nazaj. Ničemur nisem uspela ubežati.

Zazvoni telefon. Monika z resigniranim glasom.

MONIKA: Hello...Monika Hudolin, member of the European parliament speaking. How may I help you? MARTA !!! Ja, kaj za boga...ja, kako si pa ti ? Kaj ? A SI TI TUDI ČISTO SLUČAJNO V BRUSLJU ?!! KAAAAAAAAAAAAAAJ !!!!!

Vrže dol slušalko in steče proti vratom, ko ravno v sobo vstopi Marta. Monika ponovno zavpije. V trenutku Marta otrpne in zasliši se nekaj taktov Bachove suite BWV 1068, malo se pokadi in na sceno stopi Sv. Petra.

SV. PETRA: Ja, kaj pa je sestra. Saj se te sliši še do Žirovnice.

MONIKA: Meni se bo zmešalo Petra. Tehle Begnčanov se človek ne more znebiti tudi če umre izgleda. Pa jebemtiš saj sem skoraj na drugem koncu sveta pa jih več vidim kot pri Čurčku na kavi.

SV. PETRA: Hehe...boš pa ja malo pomagala svojim sovaščanom. Kaj pa je en traktor za Evropsko unijo, pardon gasilski avto in par zvonov.

MONIKA: Ne delaj se norca prosim te. Kako pa naj jaz to zrihtam.? A sploh veš koliko je poslancev v evropskem parlamentu?

SV. PETRA: 50 ??

MONIKA: 751 ! Sedemsto ena in petdeset. Če vsak zrihta en traktor, no, gasilski avto, lahko pogasimo cel New York če se vžge. No, pa saj to sedaj ni važno. Kako za boga naj ugodim vsem tem Begnčanom in njihovim tisočerim željam ? Saj to je nemogoče.

SV. PETRA: Se boš pač morala naučiti reči ne.

MONIKA: Lahko tebi govoriti k nisi iz Begen doma. A tebi neprestano zvonijo in ti hodijo gor na sedmi oblak nenapovedani na obiske in te neprestano za nekaj žicajo ?

SV. PETRA: Samo nehaj prosim. Zato ker vašim človeškim željam in tarnanju ni meja imava jaz in gospod bog sploh šiht *(zagrmi)*...pardon, boginja.

MONIKA: Ja, ja, ja...bom dala Jožiin gospodu Župniku tvoj telefon pa me zanima kako dolgo boš zdržala.

SV. PETRA: Monika, ne sekiraj se preveč draga soborka. Če se vzpenjaš moraš kdaj stopiti tudi na kako pleče. Je žal pač tako kot je rekel Cankar: »Na cesti ne leži ne bogastvo ne oblast, vse to je v suknjah drugih ljudi.« Ne daj se moja soborka. To tisočletje pripada nam babnicam. Samo ne smemo biti preveč pomehkužene in cincave. Moram iti, baje na poročilih kažejo kako je Trumpu odpihnilo lasuljo iz glave. To moram videti. Čauči bauči.

MONIKA: Počakaj. A se lahko vsaj te Marte znebiš. Prosim te.

SV. PETRA: Lahko. *(Tleskne s prsti, malo se pokadi in Marta izgine.)*

Dvigne se dim in zaigra Bachova svita. Sv. Petra izgine.

MONIKA: Jao meni. Dosti imam vsega za danes. Domov grem. *(zazvoni telefon)* Hello...Monika Hudolin member of the european....JOŽA !!! Ne, nisem še prespala ! Saj je še isti dan zaboga !

Vrže slušalko dol in omahne na mizo.

TRAKTORJI

Zunaj pred Rancnigerjevo vilo.

JOŽA: Takole fantje, no, in punce. Punca...

MARTA: Tiho bodi Jože, ti si že zadosti škode povzročil. Tole ni gasilski dom. Tu imam jaz prvo besedo. (*Jože utihne)* Takole fantje. V hudem dreku smo pristali. Teli traktorji bodo potopili še vse Begne, če se ne zmotamo iz tega.

ŽUPNIK: Jaz še vedno ne vem točno za kaj gre.

MARTA: Za gasilske avtomobile, no traktorje. Jože je prepričal Moniko, da je zrihtala evropska sredstva za 20 traktorjev za Begne.

ŽUPNIK: Pa saj imamo samo 6 njiv !??

MARTA: Pa saj ne bomo orali z njimi. Gasilske avtomobile je Jože kupil za tisti denar.

ŽUPNIK : Aha, razumem. KAAJ !! Gasilske avtomobile. To bodo pa ja pogruntali. Še v Bruslju niso tako trapasti.

MARTA: Točno tako. To je bilo vsem jasno, samo Joži ne.

JOŽA: Daj nehaj že no Marta. Kdo bi pa lahko vedel, da bodo kaj posumili.

MARTA: Vsak, ki ima zaključen otroški vrtec. No, saj zdaj to ni važno. Skratka, kot veste so nam poslali enega inšpektorja, no inšpektorko, iz Bruslja, ki naj bi zdaj vso to stvar preverila.

ŽUPNIK: Inšpektorko ?!! Ljubi bog ! Pa ja ne.

MARTA: Ja, inšpektorko. Baje prenočuje tam pri Avsenikih in se lepo gosti na službene stroške.

JOŽA: Vsi tile evropski birokratarji na veliko zapravljajo, nam bodo pa očitali tehle par traktorjev.

MARTA: 20 traktorjev !

ŽUPNIK: 30....ehm, jaz sem Moniko tudi prosil če bi lahko kaj prispevala za naše zvonove in smo jih potem naročili še 10 zraven.

Marta in Jože osuplo : »Prosim...Kaaaj! G. župnik«

ŽUPNIK: Sem si mislil...kdo bo pa opazil še 10 dodatnih. 20 ali 30, tu pa ja ni veliko razlike. A vesta kake zvonove bi imeli za 10 traktorjev? Take, da bi še iz Brezij k nam k maši hodili.

MARTA: No, sedaj to ni tako važno. Pač 30 traktorjev. Skratka, tole EU inšpektorko moramo malo okoli speljati, da ne bo prišla na pravo sled.

JOŽA: Jebemtiš Marta, kje bomo pa dobili 30 traktorjev čez noč. Meni ga še sosed noče posodit, ker pravi, da sem mu lani 3 gabre iz njegovega gozda ukradel.

MARTA: Černičev Boris tam v Krpinu si je pred kratkim kupili nov traktor.

ŽUPNIK: Res je. Še jaz sem ga krstil.

MARTA: No evo, inšpektorko bomo povabili in ji pokazali vse kupljene traktorje kar tule zunaj na cesti.

JOŽA: Katere traktorje ? Saj jih ja nimamo.

MARTA: Počasi, počasi. Poslušajte me. Černičev Boris bo pripeljal tistega svojega novega...z njim se bo peljal tule mimo po cesti in malo pomahal inšpektorju. Potem pa bo zavil tam pri cerkvi za ovink in se peljal na okoli ter s tem istim traktorjem bo potem nekdo drug zopet zapeljal tamle okrog ovinka in tule mimo. In tako pač 30 krat. Dokler ne bo inšpektor odkljukal vseh 30 traktorjev.

ŽUPNIK: Porka duš Marta. Ti si od hudiča.

MARTA: Hja, to so pa leta izkušenj predsednice krajevne skupnosti. Kako pa mislite, da smo denar za obnovo ceste na Sv. Petra dobili...ah, saj bolje da ne veste...Jože, leti gor do Černičev in Borisu razloži plan. Nimamo dosti časa. Pa še par Begnjčanov zbobnaj skupaj, take, ki znajo traktor vozit po možnosti. Ajde, kaj stojiš ? AKCIJA !!!

JOŽA: Že letim !

ŽUPNIK: Kristus Jezus. Poglej Marta tamle gre neka tujka. To bo gotovo tista inšpektorka.

Na sceno stopi EU inšpektorka.

ŽUPNIK: *(v polomljeni angleščini)* Hello. We are very pleased to see you here in beautifull...

EU INŠPEKTORKA: *(se obrne k Marti)* Kaj za en jezik pa tale govori ? Tudi besede ga ne zastopim.

MARTA: Aha, je mislil, da govorite angleško.

EU INŠPEKTORKA: Zakaj bi govorila angleško. Iz Murske Sobote sem doma.

MARTA: Ohhh...kako mi je odleglo. Smo mislili, da ste inšpektorka iz Bruslja.

EU INŠPEKTORKA: Saj sem. *(Marta poskoči)* Zakaj bi vam pa odleglo ??

MARTA: Nič nič. A iz Bruslja ste? Pa saj ste rekli, da ste iz Murske Sobote ?

EU INŠPEKTORKA: Kaj ? A mi iz Murske Sobote pa ne smemo delati v Bruslju?

MARTA: Lahko, lahko, nič slabega nisem mislila...kako vam lahko pomagamo ga. inšpektorka.

EU INŠPEKTORKA: Iščem predsednico krajevne skupnosti !

MARTA: To bi bila jaz.

EU INŠPEKTORKA: Aha, dobro. Dober dan. Tu sem po uradni dolžnosti komisariata EU za kmetijstvo. Preverjam namreč eno naročilo 30 traktorjev, ki naj bi jih dobili tukajšnji kmetje. Vi boste sigurno vedeli kje jih lahko najdem. Poglejte, tu imam 30 faktur za traktorje z naslovi in imeni Begunjskih kmetov. Prosila bi vas, da mi malo pomagate najti tele njihove kmetije. Tu so vse hišne številke tako pomešane, da se ti zmeša.

MARTA: Aha, fakture pravite, aha, za traktorje pravite, aha....a lahko vidim tole ??

EU INŠPEKTORKA: Seveda, tule, kar poglejte si.

MARTA: Aha, aha, jaaa, kako bi tole najlažje, jaaaaa....že vem....g. Župnik bodite tako dobri in recite Joži, da naj pokliče vse tele kmete *(pomoli fakture župniku)* in jih prosi, da pripeljejo svoje traktorje tule na cesto zunaj pred Rancingerjevo vilo.

EU INŠPEKTORKA: Kaj ? Kar semle jih bodo pripeljali ?

MARTA: A ne bo to najbolj enostavno? Da se nama ni treba po celih Begnah naokoli voziti. Ne skrbite, Jože pozna vse kmete po vasi. Tehle vaših 30 traktorjev bo tule kot bi mignil, boste videli.

EU INŠPEKTORKA: Ne, vem..

MARTA: G. Župnik, pojdite no čim prej po Jožo. Je doma. *(malo glasneje)* Aha, pa recite mu, da naj ne pripeljejo vseh naenkrat, da nam ne zamašijo prometa, kar lepo eden pa po edem naj vozijo tu mimo.

ŽUPNIK: Eden za drugim, razumem, že grem. *(odide)*

MARTA: *(inšpektorki)* Pojdiva tjale k cesti. Tam se bo najbolje videlo, ko bodo peljali s traktorji mimo. *(nastane neprijetna tišina)* Kako je pa kaj v Murski Soboti? Sem slišala, da je bila tudi pri vas slaba letina. Toča je letos tudi pri nas naredila celo katastrofo.

EU INŠPEKTORKA: *(malo skeptično gledajoč predse)* Pojma nimam kako je v Prekmurju. Me ni bilo že 5 let doma.

MARTA: Aha, 5 let, škoda, ko je pa tako lepo pri vas. *(nastane mučna pavza)* Pa drugače, familija, otroci so zdravi ?

EU INŠPEKTORKA: Nimam družine.

MARTA: Aha, ja saj tisti mestni dedci tam v Bruslju verjetno res niso bog ve kaj. Sami bledolični vegetarjanci sigurno. Od konzervirane zelenjave pač še nobeden ni lepotec ratal. Ti bomo tu kakega fejst gorenjca našli. Jaz poznam enega super fanta tamle pri

Morhičih. Postaven kot Apolo, pa samski, bom takoj zdaj poklicala in vprašala, če lahko kaj mimo pride. *(vzame telefon iz žepa)*

EU INŠPEKTORKA: Ne bo potrebno, hvala. Imam punco v Bruslju.

MARTA: *(se ji zaleti in začen kašljati)*: PUNCO !!...no, ja, ehhmmm...jaaa, no, ehm, novi svet...hja. *(zasliši se ropotanje)* Aha, izgleda, da je že prvi traktor tu.

Mimo priropota traktor in brez da bi ustavil odpelje mimo. Na njem sedi nekdo in maha.

EU INŠPEKTORKA: Pa recite mu naj ustavi za božjo voljo. Moram preveriti serijske številke motorjev.

MARTA: Serijske številke ?!!! Jaaaa....vam jih bomo poslali po majlu.

EU INŠPEKTORICA: Kako ?

MARTA: Ja...ehm...jih bodo sami prepisali in vam jih pošljemo po majlu. Bom jaz to zrihtala, ne skrbite. Poglejte, najprej si lepo preštejte vseh teh vaših 30 traktorjev potem bomo pa že naprej.

EU INŠPEKTOR: Ne vem...no dobro, ena.

Traktor izgine za zastorom in pride na drugi strani zopet na plano. Inšpektor šteje in Marta z njim: » Dva, tri, štiri, pet, šest.....«

EU INŠPEKTORKA: A ni tale kmet čisto podoben tistemu, ki je že enkrat mimo peljal ??

MARTA: Mah, ne...tu v Begnah so si ljudje zelo podobni. Malo nas je, pa še neradi se hodimo ženiti v sosednje vasi, tam so vsi malo čudni veste. Nočemo mešati naše čiste Begnske krvi s kakimi čudaki, ki jih ne poznamo.

EU INŠPEKTRORKA: Hja, ne vem....sedem, osem...

Prav počasi in žvižgajoče prikoraka mimo Franc.

FRANC: Pa jebemti Marta. Zakaj se pa cela vas že pol ure tule mimo vozi s tistim traktorjem od Černiča ?

EU INŠPEKTORKA: KAAAAAAAAAAJ !!!!!

HOME SWEET HOME

Bar Čučrek. Za mizo sedita Monika in Franc.

MONIKA: No evo, pa sem spet v Begnah. Prokleti gasilski avtomobili !! Prokleti zvonovi !! Kako sem bila lahko taka trapa.

FRANC: Ljubica, to se je zgodilo le zato ker imaš tako veliko srce.

MONIKA: Trapa, trapa, trapa !!!! Da sem se pustila prepričati, da ne bodo opazili, da gasilski avtomobili niso traktorji. Pa saj ne morem verjeti. Dvajset traktorjev smo morali naročiti za to da smo lahko kupili 3 gasilske avtomobile. Dvajset !!!! Pa jebemtiš še ruski kolhozi niso naročali po 20 traktorjev naenkrat. Z 20 traktorji ja lahko preorješ vse njive na Gorenjskem in ne le tiste 3 tu v Begnah.

FRANC: Samo so pa res barabe, da so prišli preverjat. Skoraj smo jih okoli prenesli, potem jih je pa župnik naročil še 10, da bi lahko kupili zvonove....to je bila pa kaplja čez rob. 30 traktorjev za v Begne se je pa še meni zdelo malo preveč.

MONIKA: Se ti zdi ??!!

FRANC: Ljubica ne razburjaj se. Saj se bo še vse uredilo.

MONIKA: Joj, joj, joj...kaj se bo uredilo ? Po vseh časopisih je bilo, ko se je to razvedelo. Kako je že pisalo ?... »Evroposlanka Monika Hudolin priskrbela vasi s 6 kmeti 30 traktorjev«, » Begunje na Gorenjskem - Vas z največ traktorji na prebivalca na svetu«. Še na CNN-u je bilo. Sestrična iz Honk Konga me je klicala in spraševala, če je vse to res. Iz Honk Konga !!! Joj, tole mi ne bodo pozabili do smrti. Še gledališke igre bodo pisali o tem.

FRANC: Meni se je najbolj dopadla tista. »Begunje na Gorenjskem – Edina vas na svetu kjer s traktorji gasijo požare !« Hehhe....Ah, ne sekiraj se sonček moj. Saj veš, da imajo ljudje kratek spomin. Saj so v Begnah že praktično vsi pozabili na to.

V lokal vstopi sokrajan. »Hej Monika, kako kaj traktorji ? Ste kak požar pogasili z njimi ?«

MONIKA: Ah, utihni ! Vidiš Franc, to se ne bo nikoli končalo.

V lokal vstopita Jože in Župnik.

JOŽA: Monika ! A si že nazaj prišla ? *(se prisedeta k mizi)* Monika, poslušaj me.

MONIKA: Poslušam.

JOŽA: Monika, tako mi je žal za vso to reč.

MONIKA: Za kaj čisto točno ti je žal če smem vprašati.

JOŽA: Pa saj veš. Za tole reč s traktorji, no gasilskimi avtomobili. Kdo bi si pa lahko mislil, da bo iz tega ratal tak škandal?

MONIKA : JAAAZ ! JAAAAAZ SEM SI LAHKO MISLILA !!! Saj sem ti takoj rekla, da nas bodo našli...ti si par naprej navijal lajno. Izgubila sem svoje mesto v parlamentu, izgubila sem službo in še dobro ime, cel svet se mi smeje zaradi teh tvojih traktorjev.

JOŽA : Ne pretiravaj no, saj ni tako hudo. Prah se bo hitro polegel.

MONIKA: V Hong Kongu so poročali o tem. V Hong Kongu Jože, jebemtiš !

JOŽA: Ne jezi se Monika. Glej na vse skupaj s svetle strani. Sedaj si lepo spet tu doma kamor sodiš. Doma skupaj z nami Begnčani.

ŽUPNIK: Amen. Pa še tvoja otroka imata zopet svojo mater nazaj.

MONIKA: Samo nehajte še vi prosim vas. MOJA OTROKA STA MOJA IN SE VAS NIČ NE TIČETA !

FRANC: Tudi jaz mislim, da se vas to nič ne tiče g. župnik.

ŽUPNIK: Franc, ne razmišljaj preveč, bog te ni poslal na zemljo, da razmišljaš. Poleg tega pa...a nimaš še matematike za naresti ?

FRANC: Pa jebemti boga....zdaj boste pa še vi začeli.

JOŽA: Pa slovenščino tudi.

ŽUPNIK: Skratka, Monika, ne razburjaj se, saj sem hotel le pomagati. Božja pota so nam včasih nerazumljiva. Boš videla, da se bo še vse na dobro obrnilo. Bog ne bo pozabil na to, da si hotela pomagati svojim sokrajanom.

FRANC: No vidiš, srček. Jaz tudi tako pravim. Prav vesel sem, da je konec vse te norije z Brusljem, študijem in vsem ostalim. Zdaj si spet lepo doma in vse bo spet lepo po starem.

MONIKA: Ah, pustite me pri miru.

Monika se obrne stran od vseh zbranih in jezno stremi predse. V sobo vstopi Marta.

MARTA: Oj, Monika, si že nazaj ? *(Monika jo ne šmirgla.)* Kaj pa je z njo ?

ŽUPNIK: Malo mulo kuha. Pustite jo, bo že prišla k sebi. Čas zaceli vse rane.

MARTA: *(se prisede)* Jože, kako pa se je potem končalo z vašimi gasilskimi avtomobil?

JOŽA: Vzeli so nam jih. Barabe. S čim naj pa zdaj gasimo. Stare avtomobile smo prodali, nove so nam vzeli. Zdaj imamo pa res samo še tiste šlaufe za rože zalivati. S tistimi pa še naši svetovni prvaki ne pogasijo kaj dosti.

ŽUPNIK: Ne skrbi Jože, bog vidi kje je nuja in tam najhitreje pomaga.

MARTA: Ko smo že pri nuji. Kako je pa kaj z vašimi zvonovi ? Še vedno je hudičevo tiho po vasi.

ŽUPNIK: Joooj, ne omenjaj jih prosim. Konec je z mano Marta, konec.

MARTA: Se bodo že našli. Kaj bo pa naša Monika sedaj počela ko je zopet tu ? Bo šla nazaj v norišnico v službo?

FRANC: Jaz že upam. Tam so jo pa imeli vsi tako radi.

ŽUPNIK: Ja, res je. Prepričan sem, da jo bodo tam rade volje vzeli nazaj.

FRANC: Ljubica, o tebi se pogovarjamo....boš pa ja šla nazaj v bolnico delati. To je bila pa ja taka fajna služba.

Monika vstane in z odločnim glasom reče...

MONIKA: Že vem kaj bom naredila !

Vsi v en glas : »Kaj ? Kaj pa ?...«

MONIKA : ZA ŽUPANJO BOM KANDIDIRALA !!!

Vsi naenkrat : KAAAAAAAAAAJ !!!!!!

Vsi otrpnejo. Izza vogala pogleda Sv. Petra. : » Bravo sestra ! Tako ja. Nikoli se ne predaj.«

KONEC